

i Stedet for Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidenter; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, med Amtsraadets Samtykke fastsætte Afsløsningssummen til et derfra afvigende Beløb. Hvor Afsløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogenformelst Gave i Penge eller Naturalier i Anledning af andre kirkelige Forretninger end Konfirmation og Gæsteværelse.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afsløsning af Offer og Accidenter til Skolelærerembedet finde Sted strax, uden at afvente Ledighed i Præsteembedet.

§ 10.

De i denne Lov indeholdte Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadkald, eller paa andre saadanne ganske enkelte Kald, der efter deres Lønningsmaade og øvrige Beskaffenhed naturligt maa sættes i Klasse med Kjøbstadkald. Lønningsforholdene for disse Kald blive nærmere at bestemme ved de senere Love, ved hvilke Lønningerne for Præsterne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og disses Forhold til Statskassen vil være at ordne.

§ 11.

Efterhaanden som de paagældende Embeder blive ledige, blive samtlige de i § 1 nævnte Indtægter, derunder dog ikke medregnet Offer, Accidenter og Høstdage, at opføre i de aarlige Finantsløve, under Kontoen „kirkelige Diemed“, paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget, med Angivelse af, hvor stor en Del af Indtægterne der ifølge § 2, første Stykke, skal forblive ved de enkelte Embeder. De overskydende Beløb (Afdragene efter § 2) og Balancelindtægterne efter § 4 opføres derefter tilligemed Indtægterne af de af Statskassen overtagne Bispettender, medens som Udgifter, foruden Tilskud og Lønningsstillæg efter §§ 2 og 5, Pensioner til Biskopper og Præster med Enker efter § 3, saa og Opdragelseshjælp til deres Børn, samt Renter og Afdrag efter § 7, opføres dels de hidtil efter de aarlige Finantsløve af den almindelige Statskasse afholdte Tilskud til kirkelige Diemed — med Undtagelse af Refusioner og Godtgørelser til forskellige Kirker og Embeder for afgaaede Indtægter eller særlige Forretninger — dels personlige Tillæg til de i mindre Kald ansatte Præster, hvis Forbliven i det samme Kald anses for særdeles onskelig, og andre overordentlige Udgifter til kirkelige Fornødenheder, saasom til Oprettelse af nye Sognekald, residerende Kapellanier eller Kapellanier pro loco, Hjælp til Bygning af Kirker, Bedehuse m. m. Hvad Indtægterne i et enkelt Finantsaar maatte overstige Udgifterne, bliver, indtil nærmere Bestemmelse om Anvendelsen ved særlig Lov tages, at frugtbargjøre.

Regnskabs- og Kassevæsenet for de paa den nævnte Konto opførte Beløb ordnes indtil videre af Kirke- og Undervisningsministeren. Den Del af Indtægterne, der i Henhold til § 2 forbliver ved de enkelte Embeder, holdes udenfor Statsregnskabet.

De Bestemmelser, der ved allerhøieste Resolutioner for enkelte Sogne ere fastsatte om Opsamling af Midler til Oprettelse af nye Kald eller anden Udvidelse af den geistlige Embedsforplyning, blive fremdeles ved Magt, indtil de tilsigtede Formaal kunne opnaas i Overensstemmelse med denne Lovs Forskrifter.

§ 12.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1874, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1883—84. Den gjælder ikke for Færøerne.

Bedtages dette Forslag, bortfalde Lovforslagets øvrige Paragrafer, og Titelen forandres til: „Forslag til Lov om Landsbypræsternes Lønning m. v.“.